Temps Pasqual - Sisè diumenge

Per Administrador el dg., 29/05/2011 - 09:00

Ac 8,5-8.14-17
1 Pe 3,15-18
Jn 17,1-11a

a) Difícilment se'ns pot parlar amb unes expressions més actuals que aquestes de la **I Pere:** *Reveren-cieu de tot cor el Crist com a Senyor /* ***i estigueu sempre a punt per a donar una resposta a tothom qui us demani la raó de l'esperança que teniu;*** *PERÒ feu-ho serenament i amb respecte.* **b)** Per altra banda, **la proximitat de l'Ascensió** (Dijous) fa que **les lectures** ens posin davant l'***absèn-cia*** *de Jesús* –en la nostra perspectiva: *Ni que* ***torni*** *al Pare, no us deixaré orfes; tornaré a venir; Jo visc / Jo estic en el meuPare, i* ***vosaltres en mi, i jo en vosaltres****. /* ***L'Esperit Sant****, vet aquí el millor dels meus dons..* Tot això serà avui present a les **3 lectures:** obrim el cor al missatge de Jesús **Fets** 18,5-8 i 14-15ª**:** Es manifesta l'Esperit Sant a la 1ª comunitat missionera (Samaria) rebut pel Bapt./Confirm. a la comunitat de Samaria (del diaca Felip) **I Pe** 3,15-18 **:** *Si el cos de Crist va morir--, per l'Esperit fou retornat a la vida.* Suposa S. Pere que **els creients viuen la fe en un ambient hostil** : *Feu el Crist* ***centre*** *de la vostra existència : d'ell us vindrà la força per a donar testimoni davant els tribunals i per a do-nar raó de l'esperança que teniu a qui us ho demani.* La **resposta** no ha de ser tant de *grans paraules* o d'una dialèctica estèril, com de ***conducta i de vida*** *(els* ***signes i prodigis****)* **Evangeli :** moment culminant del ***1er discurs de comiat -*** **Situació de dificultat** –perplexes els deixe-bles-.. **amb les preguntes de Pere, Tomàs i Felip.** ***¿Com podem restar units amb Jesús, si ell se'ns marxa?.*** La RESPOSTA és que ***per l'amor*** = és com se'ns comunica i com fem experiència de l'esdeveniment salvífic de la + i la Resurrecció. -L'assistència d'un **altre Defensor presuposa** la mort i resurrec. de Jesús. Serà l'*Esperit* ***de la veritat***, perquè –pel 4ªrt Evang.- **la Veritat** és la realitat de Déu que *es* ***revela*** *en Jesús.* -L'*absència del* ***Jesús històric,*** vet aquí la **prova** a que està sotmesa la fe. En aquests discursos de comiat és sorprenent que, en el mateix moment en que Jesús se'n va i acaba una mena de ***comunió terrenal*** amb els deixebles, es manifesta la ***nova manera de comunió:*** comunió que l'existència terre-na de Jesús no havia pogut crear. -El ***comiat*** es converteix en l'hora del ***naixement de la fe,*** que s'expressa en *l'amor als homes.* **H O M I L I A** : **1)** Portem dos diumenges de lectures confortants, tretes del **Sermó del Sant Sopar** que, el 4ªrt Evang. **vincula a una Eucaristia** –la 1ª de totes- útils per a totes les misses: *-Que els vostres cors s'asserenin : us deixaré* ***un altre Defensor****, l'Esperit de la veritat, que* ***restarà amb vosaltres*** *per sempre. -Qui creu en mi també* ***farà les obres que jo faig,*** *i encara en farà de més grans.. -No us deixaré orfes,* ***tornaré****.* ***-Vosaltres sí que em veureu, perquè jo visc, i vosaltres també viureu****; en canvi el* ***món NO EM VEURÀ.*** Parla Jesús de DUES PRESÈNCIES, que es corresponen i necessiten l'una a l'altra : A) ***Presència DIVINA enmig dels homes*** -com a **PARAULA** que brolla d'un **dialogant** que pren la iniciativa i que és **Vivent**.. -com a **EXEMPLE** d'una existència amb sentit, -com a **FORÇA,** significada per l'**aliment** i la **beguda** eucarístiques i, també, -pel *do* de l'**Esperit -**com **UN ALTRE que s'uneix** a aquells que s'apleguen en el seu Nom. B) ***Presència DELS HOMES davant Déu =*** actitud d'atenció i obertura a l'anteriorPresència = calen les **dues** (**A** i **B**) i, per tant de fer això últim més entenedor, veurem com -al text del Sermó- Jesús fa esment d'una ***oposició*** que Joan anomena ***MÓN*** i que contraposa al ***VOSALTRES,*** que són ***els deixebles.*** ***a) el MÓN*** -remarca- **mai** no es pot dir que *es faci present davant Déu* perquè, esencialment, ***Món*** vol dir ***REPLEGAMENT, autosuficiència*** *i manca de relació* i equival a una **negació d'aquesta *Presèn-cia* AL Senyor =** *ACTITUD,* més que no pas *FET PUNTUAL.* ***b) VOSALTRES :*** Així –i en contradicció amb ***el món***- AL ***jo seré amb vosaltres*** de Jesús, el corres-pon –de part nostra- un ***VIURE ORIENTATS VERS ELL, acceptar amb joia el seu oferiment****, amb una incessant recerca, amb vigilància, amb confessió del que* ***som*** *realment, sense maquillatges...* Joan caracteritza aquesta actitud com a ***tenir els seus manaments*** i –per a ell- ***manament*** vol dir ***ESTIMAR*** = *qui estima* –millor- *qui lluita per desfer barreres i per arribar a l'****amor;*** aquest acon-segueix una mena de ***CONNATURALITAT*** **en la Presència** i pot esdevenir ***FAMÍLIA*** *de Déu.* I és per aquest ***RESTAR OBERTS*** com el creient marca formalment la ***distància*** **del món** (per-què –ho repeteixo- **món** vol dir el *tancament autosuficient* de les idolatries). D'aquesta manera, el **dei-xeble** queda ben definit com - ***aquell pel qual Déu és VIVENT,*** i com - ***aquell que VIU molt A PROP D'ELL, DE DÉU...*** És per això que mai **no arribarà a sentir-se desemparat del tot, per molt que** –de vegades- se senti trist o desconcertat, o que hagi de treballar com si es trobés sol. Aquesta és una sorpresa i una mera-vella que sorprèn als propis interessats.. **2)** Em deixo dur per la inèrcia dels textos per a recordar-vos que **aquesta PRESÈNCIA NOSTRA a *l'estar AQUÍ del Crist***, es fa palesa per mitjà dels ***SIGNES que oferim als qui ens envolten.*** Pels primers candidats al cristianisme, aquests ***signes*** que, també, hom els anomenà ***miracles,*** consti-tuïen el **camí ordinari**, que duia els homes ben disposats a descobrir Jesús vivent. **Avui** és el mateix. **a)** Sembla que el que més els impressionava era el de la **comunió fraternal**, que feia compartir i elimi- nar les diferències i barreres. Hom podria dir que ***l'aspiració*** a aquest ideal, que brolla directament de l'exemple i de la doctrina de Jesús, **esdevé** com una mena de *patrimoni cristià universal* de la Humani-tat. **b)** També la **fortalesa** enmig dels sofriments.., el que un autor anomena l'***elegància*** *en el sofriment* **-**ben **diferent** de la ***inconsciència*** de l'infant, de la ***tossudesa*** agresiva del fanàtic o de la ***falsa superio-ritat*** dels que s'imaginen forts... Es tracta de la **serenitat** d'un que creu i espera, perquè **se sap estimat** de Déu. **c)** Penso igualment en un altre ***signe*** *miraculós* : el de l'**eliminació d'idolatries,** d'un fer palès que sóc ***peregrí*** *en aquest món* i, per tant, que no aspiro a aixecar cases de *pedra;* també –ni que pugui semblar paradoxal respecte al que acabo de dir- saber **arriscar-se a fer coses grans**, *duts per la confiança en Déu* i, això, ***quan més forta sigui la consciència de la meva DISPROPORCIÓ.*** **d)** Els homes es meravellen quan veuen aquests ***signes i prodigis,*** quan se n'adonen que ***em crec*** *el que diu Jesús,* i que ell és per a mi un *Tú* actual i vivent; **contrariament,** ***la por i la llunyania*** acostumen a fer l'home egoïsta i cruel o violent.. És des d'aquesta experiència del cristià que Pere imagina la **inter-pel·lació** dels qui ens envolten i la **disponibilitat** del cristia: *Reverencieu de tot cor el Crist com a Senyor, /* ***Estigueu sempre a punt per a donar una resposta a tothom qui us***

demani la raó de la vos-tra esperança que teniu; FEU-HO, PERÒ, SERENAMENT i AMB RESPECTE. 6è dium. de Pasqua-A **Llegir l'Evangeli** *Als llocs on celebren l'Ascensió el diumenge següent, aquest Dium. 6è es poden llegir la 2ª lect. i l'****Evangeli*** *corresponents al dium* ***7è.*** **(**Nota de *la Missa de cada dia*). ***Cinquantena pasqual en clau joànica*** Les celebracions pasquals giren totes elles al voltant de **temes joànics,** ni que el terme de la *Cinquantena* sigui el text **Lucà de *la Pentecosta***), amb el possible equívoc de negligir la dimensió més interior i fundant anterior. Focalitza, en canvi, ***l'eclesial***. Diria que pot generar una certa confusió que fora millor aclarir. No oblidem que d'altres **petites** *Pentecostes* sovintegen a l'Església dels Fets Ap. **1a)** La perspectiva pasqual joànica es unitària i grandiosa. S'inicia amb el **marc** de les dues grans ocasions: els *sis dies d'una* ***nova*** *creació* **(*SIS DIES abans de la Pasqua Jesús va anar a Betània on vivia Llàtzer*** (Jn 12,1ss) tal com la ***SETMANA*** que segueix **al Baptisme de Jesús,** amb les alusions a l'***ANYELL*** i a *l'****ESPERIT:*** (1,29 *lendemà* – 1,35 *lendemà* – 1,43 *lendemà* – 2,1 *el tercer dia, Noces de Canà* i alusió a *l'****Hora,*** *la* ***Mare*** i *la* ***Dona.*** La *mare de Jesús,* ja es trobava a Canà, tanmateix després del *primer dels* ***signes,*** *Jesús va baixar a Cafarnaüm* ***amb la seva MARE*** *i* ***els seus DEIXEBLES*** (2,12). **1b)** Aquest ***Pròleg*** fa **inclusió** amb una altra ***SETMANA*** (***Pasqual***) a partir de la **Unció de Betània:** ***SIS DIES ABANS DE LA PASQUA. L'endemà*** (12,12): entrada a Jerusalem; *ha arribat l'****Hora*** *que el Fill de l'home serà glorificat* (12,22). ***Era abans de la festa*** *de Pasqua: Jesús sabia que havia arribat* ***la seva hora*** (13,1)*;* ***us donarà*** *un altre* ***Defensor*** (l'*ESPERIT*) *perquè es quedi amb vosaltres per sempre. Ell* ***és l'Esperit*** *de la veritat* (14,16-17; veure també 15,26). A la **Pregària de Jesús** per l'Esglésis futura: *Pare,* ***ha arribat l'HORA,*** *Glorifica el teu Fill* (17,1b). *Aquí teniu l'HOME!* (19,5) – ***Era el dia de la preparació de la Pasqua, al voltant de l'hora sexta*** *del divendres* (quan els *ANYELLS eren sacrificats* = Recordem: *Mireu* ***l'Anyell*** *de Déu* ***– Aquí teniu el vostre rei!*** (19,14). *Vora la creu hi havia* ***la seva MARE...*** (19,25) *Quan Jesús veié* ***la seva mare*** *i, al costat d'ella, veient* ***el deixeble*** *que ell estimava digué:* ***DONA,*** *aquí tens el teu fill* (19,26) – *Quan Jesús hagué pres el vinagre, va dir:* ***Tot s'ha complert.*** *Llavors inclinà el cap i VA LLIURAR* (com a ***entrega, donació***) ***L'ESPERIT*** (*parédoken to pneuma*)**,** a diferència dels altres Evangelis: **<***exépneusen* (*expirà*) **=** Lc *// exépneusen* = Mc *// aféken to pneuma* = Mt> *Per als jueus era el* ***dia de la preparació****, i els cossos no es podien quedar a la creu durant el repòs del dissabte, més quan aquell dissabte era una diada solemníssima..; es van adonar que ja era mort i no li trencaren les cames.. s'havia de complir allò que diu l'Escriptura:* ***no li han de trencar cap os*** (la cita combina el Ps 34,21 (el just sofrent, protegit en la prova) i Ex. 12,46, a propòsit de **l'Anyell** Pasqual) = cfr Jn 1,29***. El diumenge****, Mª Magdalena se'n va anar al sepulcre de bon matí, quan encara era fosc* (20,1) *Al capvespre d'aquell mateix dia, que era* ***diumenge*** (20,19). ***Llavors VA ALENAR damunt d'ells i els digue: REBEU L'ESPERIT SANT = Làbete PNEUMA ÁGION*** (20,22) **1c)** Hom conclueix la ***densitat*** del tractament joànic de l' *ENTREGA* **de l'Esperit,** implicant una ***nova creació*** (l'havia ***entregat*** a la Creu i, ara -**1ª aparició pasqual-** ***ALENÀ damunt d'ells -****com a nova respiració cristiana-* En comparació, **l'experiència *PENTECOSTAL* lucana** constitueix una grandiosa ***plataforma de llançament de l'Església.*** Veure d'altres moments equivalents **de Lluc** als **Fets Apòstols, 4,**31 o **8,**14-17 i **10,** 44-48 o **13,**1-3**, etc.** Com a experiències d'un ***Baptisme de l'Esperit*** que, sovint, acompanyen com a ***SIGNES de Gràcia*** en moments de particular intensitat de ***vivència espiritual;*** tanmateix no són pas ***FUNDANTS*** com els que resenya **el 4ªrt Evangeli.** Modernament molts les anomenen –amb sentit- ***experiències*** *d'un baptisme de l'Esperit* Sobta **l'èmfasi** que acompanya el ***valor testimonial*** de l'escrit joànic a ***l'entrega*** **de l'Esperit**, a la ***sang de l'Anyell*** **de Déu** i ***a l'aigua*** **baptismal** (Jn 19,35-37), que revalida a **1 Jn 5,6-8: ...** ***així són tres els qui donen testimoni:*** *l'Esperit, l'aigua i la sang* (de l'Anyell), *i tots tres* ***concorden.*** Segurament cal insistir -com a *consequència-* que hi ha un cert ***desajustament d'homogeneitat*** entre el **s** ignificat joànic de *l'****entrega*** de l'Esperit del Divendres Sant, amb la *confirmació de l'****alenar*** del Diumenge i l'*experiència d'* ***engegament Pentecostal*** *de l'Església* als Fets, que ja presuposa el fet fundant anterior.Gosaria aventurar que hi ha un dèficit de comprensió i, això, afecta a la qualitat de la nostra ***participació trinitària.*** El tema *joànic* fa ***inclusió –****al si de totes dues Setmanes-* amb la ***Unció messiànica de Jesús*** **en el Baptisme al Jordà** i, per això, el presenta el 4rt Evangeli com a ***ANYELL DE DÉU.*** No perdem de vista la *coherència* del 4rt Evangeli. **2.- Els TEXTOS EVANGÈLICS d'enguany corresponen al *Dium. 6è de Pasqua:* Jn 15,15-21 *-Jo pregaré al Pare que us donarà un altre DEFENSOR, l'ESPERIT de la veritat, perquè es quedi amb vosaltres per sempre. El món no el pot rebre,*** *perquè no és capaç de veure'l ni de coneixe'l* **o al *Dium 7è de Pasqua:* Jn 17,1-11a : *L'ORACIÓ SACERDOTAL DE JESÚS: -Pare,*** *HA ARRIBAT* ***L'HORA. Glorifiqueu*** *el vostre Fill, perquè el Fill us pugui* ***glorificar*** (com al ***signe*** de Canà) ***-JO PREGO PER ELLS: No pel món,*** *sinó* ***per aquells que vós m'heu donat, perquè són vostres... ells són la meva glòria. Jo no em quedo més en el món, PERÒ ELLS SÍ QUE S'HI QUEDEN, i JO VINC A VÓS.*** **L'ABSÈNCIA del Jesús *històric*,** vet aquí la ***PROVA*** **a que es troba sotmesa la FE. En aquests discursos de comiat** és sorprenent que, en el mateix moment en que **JESÚS se'ns va i finalitza** una mena de ***comunió terrenal*** *amb els deixebles, manifestant-se* ***una altra de NOVA amb el Crist Vivent,*** que l'existència *terrena* de Jesús no havia pogut crear. El **comiat** es converteix en l'hora del **naixement de la fe *–sense la visió-*** que s'expressa igualment en l' **amor als germans***.* Portem dos diumenges de lectures confortants: ***Vosaltres sí que em veureu, perquè JO VISC i -vosaltres- TAMBÉ VIUREU;*** *en canvi* ***el món NO EM VEURÀ.*** Es tracta de *DUES* ***PRESÈNCIES*****,** que es corresponen i es necessiten l'una a l'altra.: A) ***Presència DIVINA en mig dels homes:*** -com a *ADVOCAT* ***Defensor*** i *ESPERIT* ***de Veritat*****,** com a *CONSOLADOR.* B) ***Presència dels homes que EL RECONEIXEN per la FE i L'AMOR:*** *mena de* ***connaturalitat*** *que marca llur DISTÀNCIA* ***DEL MÓN.*** És per això que el deixeble mai no arribarà a sentir-se sol ni desemparat. C) ***Antagonisme del MÓN, que no el pot conéixer, doncs és REPLEGAMENT en ell mateix i autosuficiència,*** com a ***actitud*** més que no pas com a ***fet puntual.*** **3. Aquesta *PRESÈNCIA NOSTRA a l'estar AQUÍ* de Crist, es feia**les fa **palesa per mitjà dels *SIGNES que oferim als qui ens envolten.*** Venen a ser com a *sagetes* que desvetllen la consciència dels qui *ens examinen.* a) el fet de la ***comunió fraterna,*** que elimina les barreres i diferències. L'aspiració a aquest ideal –que brolla directament de l'exemple i la doctrina de Jesús, **esdevé** com una mena de *patrimoni cristià universal* de la Humanitat. b) També la **fortalesa** enmig de les dificultats –l'***elegància*** *en els sofriments i en el deure-* ben diferent de la ***inconsciència*** de l'infant, de la ***tosudesa*** agressiva del fanàtic o de la ***falsa superioritat*** dels que s'imaginen forts.. Es tracta de la ***serenitat*** d'un que *creu i espera*, perquè *se sap estimat de Déu.* c) Penso en un altre ***signe*** *miraculós* : el de **l'eliminació d'idolatries,** d'un fer palès que sóc ***pelegrí*** *en aquest món* i, per tant que no aspiro a aixecar cases de *pedra*; també –ni que pugui semblar paradoxal respecte al que acabo de dir- saber **arriscar-se a fer coses grans,** *duts per la confiança en Déu* i, això,***quan més forta sigui la consciència de la meva DISPROPORCIÓ.*** d) Hom es meravella quan l'arriben aquests ***signes i prodigis,*** quan s'adona que ***em crec*** *el que diu Jesús,* i que ell és per a mi un ***TÚ*** vivent i contemporàni; **contrariament,** ***la por i la llunyania*** acostumen a fer l'home egoïsta i cruel o violent... És des d'aquesta experiència cristiana que Pere entén la **interpel·lació** dels qui ens envolten i la **disponibilitat** del cristià: *Reverencieu de toy cor el Crist com a Senyor, /* ***estigueu sempre a punt per a donar una resposta a tothom qui us demani la raó de l'esperança que teniu; feu-ho, però,- serenament i amb respecte.***